

Pestel acuat

Oglida apelor adânci
Coboară cerul tot în ea.
Pe vârful răsturnatei stânci
În apă — plânge certe-o stea —

Și jos de tot în ocean
S'a coborât ca o revoltă:
Tot cerul mării e mărgean
Și-adâncul lui e boltă.

Proptită 'n brațul lung de fier —
În larg lumina unui far —
Se 'ntinde asptalier,
Dând negurii hotar.

Ca un fior lin de arcuș,
Când cade 'n plângere de strună,
Trezit din somn un pescăruș
Strident anunță iar furtună.

Și luna, plutitoare 'n vreje,
Cu stropi de apă se mângăie.
Rostogolită depe plaje,
Redusă cam cât a lămăie,
S'apleacă 'n coama unui nor.
De-acolo își înalță nasul,
Crezându-se pe un vapor, —
Da 'ntr'un suspin catenitor —
O'ngHITE toată vasul.

AKDAL

PRICINA GRAVĂ

Mister Jones depusese contra membrilor familiei sale o plângere pentru lovituri și răni grave.

— Așa dar, ziceți că, început judecele, soacra dvs. v'a aruncat cu un scaun în cap.

— Da, răspunse Jones.
Văzând asta, soția dvs. a prins o măsută și-a ropezit-o în picioarele dvs.

— Yes, mister.
— Totuși nu pot pricepe de ce ați părăsit domiciliul conjugat.

— Păi, dom'le jude, imediat după aceea zărit pe fața mea mai mare uitându-se cu un aer hotărât la bufetul de stejar din sufragerie, bufet care cântărește 80 de kilograme!...

PE CALDURA

Piesă de atmosferă... caldă. Decorul reprezintă o masă de bodegă, pe trotuar. Ora 2 p. m. Asfaltul se topește pe trotuar și ghiata în baterie. La o masă Radu, Nae și Calistrat rău avariați de căldură, fapt, care se vede și din conversația lor.

Radu — Uite mă băeți ce pustie e strada.

Nae — Păi cine să umble pe căldura atâtea tropicală.

Calistrat — Umblă care are treabă.

Radu — Ba eu cred că și fără treabă. Ia să fiți voi cum suntem noi acum singuri pe lume. Și să afli că e undeva trei fete. Nu te-ai duce după ele?

Calistrat — Eu? Poate doar să știu că sunt fetele la Polul Nord.

Radu — Mi-a venit o idee genială, ce-ar fi mă să fie pe lume numai trei fete și nu la un loc: Două la Polul Nord și una la Polul Sud. Ce-ar face ele mă așa singure?

— Nae — Aia dela Polul Sud nu știu; dar alea dela Polul Nord bazat că ar bărfi-o pe aia dela Sud.

(Cortina cade udă leoarcă de nădușeală.)

Cel mai bine informat cotidian este „Credința“.

AKDAL

Din viață și... pentru viață

— Constatări neoficiale despre câteva lucruri greu de înțeles —

Păcatele mele și un gând hoi- în început de primăvară, n'au Duminecă la prânz pe corso unde nu-mi mai bătusem picioarele de multă vreme. Luat de zile vieții, de greutate și neplăcut de tot felul pe care le îndesă cetățeanul la tot pasul, aș fi uitat de această distracție plăcută și mereu nouă, care e rezervată pentru arădani... Și-am rămas înmormântat de ce-am văzut!

TOT CUCOANELE...

Am văzut, așa dar, cucoane mult mai frumoase și strălucitoare parcă decât altădată — îmbrăcate elegant, în haine scumpe, ciorapi fini și minune de pantofi. Am rămas așa, hai-hai. De unde le au, când magazinele sunt aproape goale, de unde au cu care le plătesc pe seum. Așa?

Doar cu o zi înainte o cucoană mi spunea că a colindat toate magazinele și nu și-a putut cuminti nimic, ba a mai fost și bruscat de comercianți. De unde a că doar cucoanele ăstea n'or fabrici de mălășuri acasă în birourile băbăților?

De — vorba unuia — or fi ele mijloacele lor particulare de aprovizionare!

COMERCIANȚII

toți, dar o parte, au devenit personalități foarte importante și câștigă enorm. Prețurile le urcă două ori pe zi și s'insolențește împărătorii. Cer prețuri la aușcăroră părul și se face mălășuri în cap, iar dacă li se obiectează ceva răspund:

— Dacă nu-ți place du-te în altă parte să vii altul!

Alții dacă intri în magazin și să-ți servească un articol expus în vitrină cu prețul marcat, și-l cereste, dar și se cere pe el un majorat cu 20—40%. Scumpe, dar îi atragi atenția, însă comerciantul are răspuns la toate: — Un număr mai mic, dacă e și e cupon, dacă-i ciorap că-i defect, etc.

Unul de pe str. Meșianu, ceruse cu ușa de către o clientă că ceruse un preț exagerat pe o stofă standardizată, a redus la urmă prețul, dar n'a mai să-i servească decât 3 metri, pe care îl trebuiau 3.30 m.

Un general, unii comercianți serbici numai pe conașionarii lor, neplăcut pe rămani.

CAZUL MACELARILOR

În acest domeniu măcășării și-au început arădania pe față, dar

tot ei au fost și dintâi care și-a primit ră-plata. Astfel, unul care refuzase carnea unor române a fost prins — tot de ele — că a dat unei conașionare de a sa, a fost sancționat pe loc, — așa cum știu mulți când sunt în coadă...

Al doilea a fost nobilul și dolo-fanul domn Czmor, aretat și băgat la răcoare într-o slăbirea proeminentă sale burți, pentru amicul dosise — pe seama cui, urmașii să se stabilească de aci înainte — o cantitate de 350 kg. carne...

Mulți au respirat ușurați la auzul arestării lui Czmor, că prea își făcuse amical de cap în ultimii 10 ani; prea dăduse prețurile la carne și chiar la vite, în disprețurile autorităților și a consumatorilor și cu sprijinul unora care s'au „uns” de atâtea ani din „unsurarea” lui.

Acum va avea prilejul să se gândească și să verifice adevărul proverbului despre ulcioarul ce umbăie mult la fântână...

ȘI ZAHĂRUL

Ca tot ce e dulce, zahărul sa lipește de degete. N'am înțeles însă cum se lipește când e împachetat, dar lucrul l-am văzut mai săptămăna trecută în fața depozitului „Romcolind” din piața Avram Iancu. Lumea era gramadă în fața ușii. Intrau unii și eșeau cu pachetul cu zahăr. Dar mai intrau și alții, — un fel de „codiță” — însă intrau de mai multe ori, iar zahărul îl revindeau, fie fimediat, pe

loc, fie în oraș, dar întotdeauna cu un mic câștig pe deasupra.

Operația mai conștinuă într-o oarecare măsură și acuma, dar nu mai e atât de rentabilă pentru că, în general, băcăniile și prăvăliile sunt aprovizionate cu cantități suficiente de zahăr.

GĂȘTELE LA PREȚ

Găștele — de toate categoriile — au fost întotdeauna la preț. Actualmente însă, conjunctura lor e extraordinară, fie că sunt vii, fie că sunt tăiate, fie că se plimbă în toalete elegante...

Pe piață au ajuns la câte-o mie de lei bucata. Tăiate, untura lor e 160 lei/kg. iar un picior — desbrăcat de grăsime — e pe la 60 lei, — dacă nu se va fi scumpit țarăș în ultimele 24 ore.

Cu găștile la fel... Cum înțelegem mei țarăș, — încât de multe ori te 'ntrebi nedumerit de unde să mai lei banii necesari?

...Dar se găsește Principalul e să ai ce cumpăra. Restul nu contează! Că vine vara acum Cu zarzavatură, cu roșii, cu saată — să nu uit: Marți am zărit în piață un castravete lung de vre-o 14 cm. și mi-a cerut pe el 150 lei — și alte „verdețuri” de soiul acesta, care cresc, câteodată, la umbra gardului ca urzicile și bureții.

...N'am prea fost vesel azi, dar cred că restul e mai bun!...

r. b.

MAI ÎNCET

Titșor ingenunchiat în fața patului își face rugăciunea de seară și țipă cât îl ține gura câteva dorinși pe care vrea să i le îplinească Domnul.

— Mai încet Titșor, îl spune tat'său. Dumnezeu nu e surd!

— Dumnezeu nu; dar e bunica!

LINICA

— Linico iar mi-ai umblat cu briciul. Nu tale de loc pe ziua de azi.

— Ia nu mai vorbi prostii. Nu tae? O să-mi spui mie că barba ta e mai tare decât linoleumul.

NUD

Soțul e furios:

— Cum nenorocito, ai avut ne-rușinarea să pozezi goală în fața pictorului ăsta care și-a făcut nudul.

— Lasă dragă nu te supăra așa. N'am fost singură cu el. Mai erau, în atelier o mulțime de prieteni d'alui.

CIMILITURI

FEMEIA: jumătatea om și jumătate... nimic.

OMUL: de sus în jos, femeie; de jos în sus pește.

AMORUL: O apă care se tulbură, dar nu vindecă.

PROSTIA: primul vestmânt al laudărosului.

MINCIUNA: totdeauna rea pentru alții, iar pentru sine și mai rea.

FRUMOSUL: ceva mai mult probabil, decât aplicabil.

LENEȘUL: Cel mai optimist muritor.

BETIVUL: un ins cu vederi antagoniste și un echilibrat între... antiteze.

VREMEA: timpul pierdut, timpul ce se pierde și ce se va pierde.

MOARTEA: Ultimul faliment.

(va urma)

AKDAL

Brad

— Curioși din fire se'ntrabă mulți și multe, cine este noua corespondentă, ce semnamente are și — mai ales! — dacă este sau nu...fata mare. Faptul pentru noi n'are nici o importanță; e destul să știe cei curioși că noua noastră corespondență va și să fie peste tot: la cinema, la coafeză, la manicuristă, la restaurante, cofetării, prin toate prăvăliile, prin birouri, precum și pe micul nostru „corso” — unde înregistrează tot cei nou și interesant, demn de publicat în aceste coloane. Toți și toate — unii mai de vreme, alții mai târziu — se vor înfrupta din plumbul literilor noastre. Natural, fiecare după merit... Dacă este sau nu fată mare asta — crederi noi — o privește direct și personal. După câte ne spune, nu dă voie nimănui să se amestece în chestiile ei intime. Este o duduie „ultra modernă”, însă nu-i lipsese bunul simț — deci suntem siguri că nu poate fi bănuită că e fata numai pe... jumătate. Să-și pună pofta în cu toți acei ce doresc să-și vâre nasul unde nu le fierbe oala! Cât despre faptul amintit de un anonim într'o corespondență, că s'ar angaja s'o păzească, e bine să se știe că are dumneaei un dulău de toată splendoarea și foarte colțos... Așa că... să nu mai discutăm despre ea!

— Sunt teribili vre'o câțiva tineri frumoși, eleganți, infumurați și puțin cam... prostuți...
 Să nu le fie tuturor cu supărare acest... compliment — pentru că noi numai despre primii scriem. Despre un prost și infumurați „crai”, o cunoscută cucoană (e rea frumos, foarte frumos, dar prost. E bun amarez pentru femeile surdel!...)...

Haide amice, că te aranjă cucoana! Te lași la ea?... Noi nu ne-am lăsa! N. R.

— În urma hotărârilor aduse de a se aprinde din nou becurile, am înregistrat neazurile unor tineri, pentru că acum nu mai au ocazia de a pipăi pereții și duduiile pașnice — cari întâmplător întârziu seara prin oraș (Na, carmen-citto c'o fosteliși de când sunt... pașnice duduiile? Noi le știm foarte bellicoase! N. R.)

— În legătură cu vitoarele căsătorii... proectate, am întreprins o mare anchetă printre burlaci din localitate. În măsura în care vom primi aceste răspunsuri, le vom publica. Aveți puținică răbdare, că vă vom satisface curiozitatea de pe capul și piața Bradului — înlocuite fiind cu pălării ce abia se văd.
 ...Oare de ce și-le mai pun pe ceafă?
 — Ni-se plâng o serie de... minore că un tip prea le asaltează cu propunerii.
 Natural, tipul este mereu repezit pentru că nici ele și nici celorlalte cucoane, nu preferă oamenii umflați cu trestia.

Mândruloc

— Domnișoara Manicuta face — în fiecare Duminică plimbări matinale cu nobilul ei curtezan. Dar cu biserică cum stă? S'au nu mai are nevoie de adevărtață, sau a fi ateistă? Ea ce zice?

Gura Barza

— Se apropie vacanța de Paști. Încă de pe acum simpatici noștri studenți au început preparativele necesare. E vorba doar de un antrenament în ale beuturilor... bețive, care se știu îngâmfai de nu le poși ajunge cu prăjina la nas. Fac acești don juani, che-furi și dorm pe la Brad, de parcă ar fi la ei acasă...

Deh, pârdașnica de tinerețe...
 — Iarași au înecat „ai noștri” o mamă de bătaie la București.
 ...Cine face lui își face!
 — Timul ploios din ultimele zile a împiedecat continuarea unor plimbări prin localitate și jur a unor perechi de amorezați.
 ...Ei și?! Parcă nu de acum în cepe Primăvara? Să fim noi numai sănătoși!...

Dezna

Foale verde și-o nula
 Pe la noi pe la Dezna
 Cine cârnaț ar cumpăra
 Să încerce că va căpăta.

Când veniți pe la Dezna
 Întrebați de Societatea
 Cârnațarilor din loc
 Care vă dă tot dintr'un porc.

Lesne au fost cârnați odată
 Dar mai scumpi sunt acum lată!
 Căci el sau imputinat
 Și proprietarul de el a dat.

Societatea nevând ce face
 Iau plătit că nuli ce face
 Scumpi de scumpi nuli nici un bai
 Numai de jandarmi să nu dai.

Câte o mie câte două
 Sau plătit cârnați cam nouă
 Și nu sunt scumpi măi frate
 Că sau împărțit pe dreptate.

Hălmăciu

— Nu de mult a fost pe la noi doi „tîjlări” dela Hălmăgel (unul gras, altul slab) și au început să facă curte dnei Friedmann. Curiozitatea constă în aceea că „îndrăgostiții” au refuzat să între în casă și au preferat să se facă de răsul satului. Dna Friedmann ar face mai bine să se ocupe de răntăș.

— Luju — marele șmecher al nostru, și-a găsit o nouă... amantă, voinică, frumușică și tinerică. Nu stă departe de el, astfel că se poate întâlni deseori cu ea. Fiindcă ni-e prieten îl sfătuim, ca trebuiriile casei să le facă mai pe ascuns pentru că copilașul lui Sablin spune totul ce vede...

Pecica

— „Cerșetorul este cel mai popular om — întinde mâna la toți”.
 Poate de asta, câteva dșoare dela noi, au început să-și întindă mâna, nu pe stradă, ci flăcăilor din sala de joc. Și în adevăr au devenit populare. Le cunoaște toată lumea...

— De ce chelnerul Cazinoului din loc, a fost „scărpinat” la falcă de un domn? Care a avut dreptate? Și oare „cenzorii” vor lua această — „scărpinare” — drept sursă de deducții sau nu?
 — De ce „șiganii muzicanți” din loc, de câteva zile sunt mai veseți?

— Pedepse. Agenția „Florica știe tot” a fost descoperită că funcționează fără autorizație. I-se pune în vedere: ori autorizație, ori tăcere. La alegere.

Măderat

Frumos lucru și chiar exemplu
 Ne dau ai noștri intelectuali,
 Căci după dâșli se lau și alții,
 Învățând dela cel mai mari.

La chef când seadună
 Merg cu toții împreună
 Iar după ce se'n bată
 Cu toții se lau la ceartă.

Cearța era lucru obișnuit
 Dar acum avu un sfârșit...!
 Nu era lucru prea mare,
 Dar se încheie cu bătaie.

Pe când cel cu nasul mare,
 Și abdomenul cât o căldare
 Fiind de jumă... tot beat
 ... Nu știu ce s'a întâmplat.

A bea e lucru frumos
 Dar când te cherchelești să ai un rost

Nu te arăta că ești tare
 Căci... vezi că... satul e mare.

Eu spun sincer lucru pe cale
 Fără de exagerare,
 Și spun sincer pe cât pot
 Căci știe și satul tot.

Beiuș

— După câteva zile ploioase și reci, beiușenii noștri se bucură din nou de căldura atât de binevenită a soarelui. Multe din floricele și-au și făcut apariția pe câmpuri, iar pădurea ce înfrunzește cu încetul, promite tuturor adăpostul ei. Unde mai puș și bucuria fetelor, mai ales de când și-a închiriat „Palade” câmpul la armată...

— Supărată a fost duduiă Ghizike, că deși i-am promis încă în primul număr (ce a apărut la noi în Beiuș) că o să ne ocupăm de ea, până acum tot nu ne-am ținut de promisiune. Nu pentru că nu s'a ținut ea și de atunci într'una de aventuri, dar vezi noi credeam că e îndeașuns să îi tragem numai atențiunea, pentru a ne îndrepta. Cu regret constatăm că până acum n'am făcut nici un progres. Dacă nici de data aceasta nu își va schimba obiceiul de până acum tare mi-e frică că va trebui să procedăm altfel, dar nu știm până în cele din urmă cine se va supăra.

— N'am fi oare prea curioși să știm ce tot caută duduiă dela poștă (aceea cu bomboanele) așa dela Timișoara. Ce-i drept, știm noi că prima și a doua oară a făcut după cumpărături, dar acum oare ce o mai căutat ea pe acolo? Unii spun s'a dus să aranjeze chestiuni de măritiș, dar noi care știm că acum e post încă nu ne gândim la așa ceva.

— Domnul Jonny văzând că și-a pierdut trecerea ce o avea mai înainte la fete, trecând pe lângă ele începe a le injura „cum numai el și birjarii știu”, sub pretext că ar fi beat. Apoi să nu crezi tipule că procedând astfel vei regăsi ceea ce ai pierdut pentru totdeauna.

— Apoi ce să vă mai spun doar că anicul Salvator după mai multă experiență a ajuns la concluzia că nu este beutura mai bună ca be rea și joc mai modern ca pokerul. Cine îl invidiază n'are decât să procedeze la fel.

— Cel mai bine informat cotidian este „Credința”.

Foale verde de scălete
 O bucurie la fete;
 Că a împupit salca
 Și se va gândi badea
 Cu ele a se împăca,
 Bădița nu-i mănios
 Ci se jine prea fălos
 Cum îl șede de frumos
 La un tranvaieș pe jos
 La bădița mănios;
 Bădița nu-i supărat
 Că nu-i încă de nsurat
 Cum se vorbește prin sat;
 Chiar a seară pe nsurat
 Vorbeau două coala în sat
 Că unele-s de măritat
 Asta nu-l adevărat;
 Fetele cu ciupi pe frunte
 Le fac meseriaș curte
 Să vedem unde'or ajunge.
 Persecaș mândru n'florit
 Terente mult au fugit
 Când pe jos, sau bicicletă,
 Pe una cu buchetă
 Foale verde lemn sucit
 Dar tot nu ia reușit
 Că și de altu au fugit

Cu ocazia deschiderii sezonului turistic și climateric onorabililor tatorji vor avea prilejul să admira monumentalele ruine ale cupioilor de artă din regiunea noastră care șoarecii de pădure au dăruit mari cantități de combobil, pentru vremuri ploioase. pă aceasta vor urca Dealul Rului în cântara fildeşului de... și vor savura trecătorile pe „antogenia repetă filogenia.”
 La reînnoțire vor saluta povarna din mijlocul stațiunii

— Duduiă Anișoara a hotărât seara mai pe întuneric să pândască pe Florica și să-i smulgă părul din cap. Dar întâmplarea ce ca în loc să dea peste duduiă să dea peste un amic pe care mai face câte o escapadă aproape de „câmin”.

— Zilele trecute între dșoara (noldoveancă) și d. O se produce următorul dialog...

— Unde ai fost duduiă de fața roșie... Te-a certat cineva?

— Nul... nimeni...

— Bine, dar cum asta cu... naț și cu...

— El... n'am spălat cu vin și neglijat-o la călcat...

(Înțelegeți cum devine chestia de școală se plimbă toată ziua apropierea gării trăgând un câluș de lanț... O știți cine e? Sol și iubitoare...

— Duduiă cu chestia și forța ce-a călcat pe toc, s'a făcut cuminte. Lecția i-a prins bine...
 — Mare zarvă la noi. Pătaș unui fete care sub influența curtelor dulci ajunse într'o curte... ca să fie descoperită a cerut ajutorul vecinilor, cariau găsit-o niște vreascuri în fundul ogăi. Ce s'a întâmplat nu știm, dar presupunem noi că, nu miroase a... ne...

— Femeia — preclită „jandarm” s'a prezentat zilele trecute în nepl la mama Florică-i ca să-l ră socoteală, de ce nu-și jine scurt fața mică încă...

Rezultatul: mama fetei răspunde — Lasă-mi fata să-și petreacă e jânărbă, bărbatul d'tale să mănăce leafa cu ea... Scurt și la țeles!...

„Frunză” comemorează al zecelea număr de apariție.

Mă întreb, eu îți răspund

POȘTA „BRAVO”

Redactor Iresponsabil „Frunză”
Subiți cititori, astăzi am rupt cu tradiția revistei „Bravo” care pînă acum a fost modestă, încât a comemorează onorabila vîrsta de 8 ani și eu, fiu rebel al acestor reviste, comemorez astăzi onorabila mea vîrstă de 10 săptămîni. A multumire felicitărilor ce le-am primit, voiu răspunde în acest număr tuturor cititorilor cari mi-au scris.

Indeosebi multumesc acelor cititori cari mi-au trimis corespondența în plăcure albastre. Le-am avut măcar utiliză la camuflaj. Și am, la lucru!

FULGUȘOR DE ZAPADA. Îți răspund iarna viitoare. Acum nu ai este actual.

POARE? Ești „oare?” curioasă de înțelegerea mea? Da? Imi pare rău că nu pot să mă înfățișez în fața D-tale, prefer să te „prăpășesc” de curiozitate” (după cum ai de cât de compătimităre. Ca să apară articolul ce vrei să publici este nevoie să fie scris pe o singură pagină, și să fie scris bine.

CASALOT. Da e frumoasă teopetrecutul acasă. Ce zici, are plată. Imi pare foarte rău, dar te nervi cu datele acelea. (Ei plăcut răspunsul mîi Ent'e?)

SAH-MAT La începutul scrisoarei mă anunți că mă vei da gata cu rîsetele D-tale. Apoi să ști că ai venit. Domnule! de unde ai seos de a năzbăti?

PRIETENI. Pentru serviciul pe l-am făcut vrei să-mi mulțumesc cu o comision? Nu, nu, rețin la comisionul meu în favoarea d-tre. Dintre anume înțeleg că uniișoara de care vă interesați e foarte populară la Timișoara așa ca și mine... la redacție.

BRETCHEN. Mă scumpă domnișoară scuzăți. Eu acum încep să învăț germană învăț. Vă rog să-mi scrieți trei luni scrieți, pînă atunci bine limba germană învăța. Așa că am vorbit bine? Nu? Așa că cu verbul la urmă!

ASILE B. Imi ceri să-ți dau a parte din spiritul și hazul ce-l au. Nu se poate! De ce? Pentru că amîndouă le posed deja sub formă de sutime.

AN FLUTURE. Te interesează două persoane de El și de Ea, căci tu rînd ai vrea să ști când El fericit. Îți spun eu: Seara El își descalță pantofii. Pe ea să o țerezi. Ea strigă în gura mare să se va căsătorii niciodată în viața ei și a auzi vre-odată un cuvînt ambicios.

ARIOZO. Nu pot să-mi închină material spre publicare ne trimite, sau mai bine zis închipui prea bine. Cu timpul să devii om spiritual, însă, tre să citești mult și în mod grațios. Pentru început (începem cu articolele mai elementare) îți propun epigramele lui Akdal.

Rucură-te că ești anonim(ă) și astfel...

români,
sprijiniți comerțul și industria românească

Mica pledoarie pentru drama pasională

Trebue să fi legat la ochi spre a nu vedea și a nu recunoaște că drama pasională este una din marile necesități ale vieții... Drama pasională este aceea care a asigurat dragostei uriașă reclamă fără de care orice speranță de sporire a populației ar fi fost pierdută...

Drama pasională exaltă, răspîndește și înfrumusețează dragostea... Fără drama pasională, amorul n'ar fi entuziasmat nici poezii, nici autorii dramaticei... Fără drama pasională, noi n'am mai avea formidabilă literatură de dragoste, datorită căreia atâtea doamne și domnișoare capătă fără multă bătaie de cap, o iscusință fără pereche în mînuirea revolverului și a vitriolului... Fără drama pasională, amanții trepidanți, femelle tumultoase, n'ar fi avut niciodată prilejul să rostescă vorbe lirice, tragice, cari au adesea ca epilog o mică ceașcă cu ceal, întovărășită de câteva suspine conjugate și repetate...

Fără drama pasională, domni și doamnele n'ar mai avea nici un motiv valabil spre a se crede filinte supranaturale, a-și scrie epistole ulscătoare și a vărsa lacrimi îmbelșugate...

Dragostea, fără crima pasională, ar fi ajuns, neîndoios, o distracție

vulgară, bună doar pentru a amuza lumea de jos, analfabeții, ordonanțele și doicele fără copii...

Inchipuiți-vă ce s'ar fi întîmplat dacă dragostea ar fi încetat într-o bună zi să mai fie la modă?

Trebue să fi judecător în exercițiul funcțiunii, spre a nu înțelegi în fața dramei pasionale, care este de natură să combată scăderea natalității cu mai mult succes decât o fac toate legile mai mult sau mai puțin sociale și laice...

Fără drama pasională, zeii de mil de români ar fi acum în cea mai neagră mizerie... Cîteva zeii de mil de români sunt, în adevăr, avocații... Fără drama pasională, din ce ar trăi ei?... Pentru cine ar pleda?...

Fără drama pasională, autorii noștri dramaticei și-ar vedea talentul lor redus la nimic...

Fără drama pasională, n'ar mai exista ziaristi, nici armurieri...

Și nici articolul de față, pentru care am încasat 5.000 de lei, bani ce-mi vor îngădui să petrec 15 zile la mare, în tovărășia scumpul mele prietene Eva Pal...

Prin urmare, trăiască drama pasională!

Trăiască toți zevzeții cărora li-se urăște cu viața!

Plante și animale

Nimeni nu poate spune de preț Embla latină că nu este cea mai plastică vorbire dintre toate. Ca dovadă dau mai jos câteva nume de plante și animale cu numele lor înțîneste.

PLANTE:

Ciuperca — *buretius nebulensis*
Prunul — *necessarius lucifera*
Vița de vi — *amanta sugatoris*
Isma — *licoria monopolensis*
Fasolea — *pasula catanensis*
Porumbul — *alimenta comanal*
Grâul — *planta imposibilae*

ANIMALE:

Maimuți — *illustrissimus ascendentus*
Purecele — *plonșija universalis*
Omuț — *Cervus bicornus*.

Semnez:

„FRUNZĂ” homo docens

Scrisoare de dragoste din colecția „Frunză”

Mult stimată firmă Lola,
Îți mulțumesc mult pentru scrisoarea ce-mi trimiți sub recipisa 9327-34, în protocolul... iartă-mă dragă Lola, dar azi am expediat 164 scrisori comerciale și încă trăiesc sub impresia lor.

Măine dragă facem schimbul de verighete. Îți recomand inele fabricate de aliaje „Ionescu și Comp.” al cărei director și proprietar titular sunt Rog să nu inviți la logodnă pe tanti Eufrosina căci voi fi nevoit să aplic articolul 675-940 referitor la prețurile de vânzare impuse fabricilor... (scârț, iar am deraiat). Mă tot rog să-ți scriu o scrisoare de dragoste pe care s'o păstrezi. Dragă Lola, ori cât aș voi nu pot, sunt omul comerțului. Întă am idee: Srie tu scrisoare de dragoste, mi-o dai, iar pentru con-

formitate le iscălese, rămânând al domnie voastre harnic furnizor.

Primește din partea 1.000.000 (un milion) de sărutări

IONESCU și COMP

Pentru conformitate: „Frunză”

Epigrame

Unui dascăl care a luat definitivatul cu chin, cu vai
Te lauzi într'un ton acerb,
C'al trecut cu chin, cu vai
Dar vezi zicala din proverb:
„Prost să fi... noroc să ai”...

D-lui L. Roxin, care se laudă că-l eminent în filozofie...

Te lauzi către liceene,
Că-l întreci chiar și pe Kant —
Dar cu laica-ți filozofie,
O s'ajungi un muzicant...

Unul avocat, care pledează, c'un glas prea scrient

În sala de procese,
Cu greșeri și mese
Urlă spre Procuror,
Ca și-o marhă l'abator...

Dascălu Narcis

D-lui Ionel Barbu, autorul poemel „Obol” pub. în „TIMPUL TRANSILVANIEI” din Arad.

Cu poemul tău „Obol”,
Al lansat-un cântec gol
Parca-l fi un cerșetor,
Din madaul cu nămol...

Dascălu Narcis

DESLEGATORII CAREULUI
„CUVINTE INCRUCIȘATE”
DE: MIRCEA RUSU

1. Sasu Petru com. Somoșcheș-Arad, elev. — 2. Ilea Ioan, Str. l'elului 44, Arad, elev. — 3. Colan Horă. Str. Gen. Grigorescu 7, Arad, elev. — 4. Popoviciu Teofil, Liceul Moise Nicoară, Arad, elev.

Păuliș

— Dra „Miss Barbă” era s'o înfunde în ultimul timp din cauză că a fost „pusă” în Bravo. Totul ar fi în regulă însă, rochița aceea e cam scurtă și tare... unsuroasă. Parcă ar fi spălat vafele dela gos. podărie cu ea, sau a „șurluit” vatra pe jos.

— Amicul ce avea mari speranțe să meargă pe la școala de ofițeri, acum s'a mai opăcit. Ii stă mai bine în trăsura cu gunoi decât acolo. Cu dra de mai sus, mi se pare a terminat-o prietenul nostru. Așa-i ce să faci. Cu dragostea nu te joci.

Sirla

— Prietenele noastre „Zeni și Focea” de un timp încoace nu se prea văd. Probabil în urma celor petrecute se conolează. Mai bine ar fi făcut așa dela început, pentru că le-ar fi stat mai bine.

— Fosta noastră țărăncuță „Gina” a și început plimbarea pe Corso-ul nostru. Zău dșoură cu mult mai bine te-a aranjat portul gînaîn te decât acesta de care te bucuri atât. Erai mai drăguță. Sau vrei că măcar așa să plăci domnișorilor dela noi. Bine, vom vedea. Dar atunci te lasă de obiceiul de a mai trimite scrisori prietenilor cari au fost concentrați dela noi.

— Mai săptămîna trecută Soc „Phoebus” a făcut un mic „tăm-bulău” la care au luat parte și unii din marii demnitari ai partidului „Bea”. Printre aceștia remarcăm pe Lăcrănuț „lăcătuș” care lere-l-a plăcut. Boerul cu acordeonul, mînzul 1 cu mandolina, țar mînzul 4 cu duba s'au produs minunat. Și tot minunat a fost și demineata, când nici nu se puteau recuncea (de beutură). Se țin bine prietenii. O viață are omul și o... groapă.

Troș

(Radio Press) Un grup de doamne, din înalta societate săvârșineană, au luat laudabila inițiativă de a înființa, în localitatea noastră, un institut germano-român cu scopuri lingvistice; probabil gurița d-lor ar avea poftă să-și melite călții și într'altă limbă.

Le urăm succes și condoleanțe discrete d-rei președintă!

Macea

În seara simile
Te văd Evă 'n chîndie
Cu pînul ca o buhă
Dând cu pudră și cu var,
Par'ca-i fi o ciuhă —
Dintr'un vîrf de creșar.

Frumușica Anisia,
Cu obrazu ca tîrtia
E mereu la telefon,
Vorbînd cu un diacon
Și i-a spus lui Negoită,
Că doar e dascălita —
Și are casă cu iatac,
Și trei jugăre în par...

Iar dascălita Ryoută,
Cîntă doar din muzicuță:
„Fuse-i la popa în clacă
Și nu găsi flăcău să-mi placă”...
Și ce înălța spre Gheorghită,
Ca țare-i mică dascălita,
Parcă ar fi un pitpalac...

V'am scris acest Hrisov,
Cu solove din ceaslov,
Ce mîoapa poștășită,
Să n'arunce 'n colăriță...
NAE VISARION

